

TISKOVÁ ZPRÁVA č. 206/23

V Lucemburku dne 21. prosince 2023

Rozsudek Soudního dvora ve věci C-718/21 | Krajowa Rada Sądownictwa (Setrvání soudce ve funkci)

Polský soudní systém: dotčený senát kolegia pro mimořádnou kontrolu a věci veřejné Nejvyššího soudu není nezávislým a nestranným soudem předem zřízeným zákonem

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná tímto senátem byla tudíž prohlášena za nepřipustnou

S ohledem na všechny okolnosti, za nichž byli jmenováni soudci kolegia pro mimořádnou kontrolu a věci veřejné polského Nejvyššího soudu, nelze senát tohoto kolegia považovat za „soud“ ve smyslu unijního práva. V důsledku toho se Soudní dvůr předběžnými otázkami vznesenými tímto senátem meritorně nezabýval.

V Polsku jsou soudci, kteří si přejí setrvat ve funkci i po dosažení důchodového věku, povinni učinit v tomto směru projev vůle před Národní radou soudnictví (dále jen „KRS“). Jistý soudce obecného soudu napadl usnesení KRS, jímž bylo řízení o jeho žádosti zastaveno. KRS totiž dospěla k závěru, že jeho projev vůle byl učiněn po uplynutí lhůty stanovené zákonem. Tento soudce podal odvolání ke kolegiu pro mimořádnou kontrolu a věci veřejné Nejvyššího soudu (dále jen „kolegium pro mimořádnou kontrolu“), které požádalo Soudní dvůr o vyjasnění zásad neodvolatelnosti a nezávislosti soudců stanovených v unijním právu.

Soudní dvůr svým rozsudkem **rozhodl, že otázky položené tímto kolegiem nevycházejí od orgánu, který by měl postavení nezávislého a nestranného soudu předem zřízeného zákonem**, jak požaduje unijní právo. Tyto otázky proto prohlásil za **nepřipustné**.

Před vyslovením tohoto závěru Soudní dvůr nejprve poukázal na rozsudek Evropského soudu pro lidská práva¹, kterým již bylo konstatováno, že v případě dvou senátů kolegia pro mimořádnou kontrolu se nejednalo o senáty nezávislé a zřízené zákonem. Zmíněný rozsudek vycházel ze zjištění, že ke jmenování členů těchto senátů došlo ve zjevném rozporu se základními vnitrostátními pravidly, jimiž se řídí postup jmenování soudců.

Okolnostmi, za nichž v roce 2017 došlo ke změně ve složení KRS, byla zpochybněna nezávislost KRS na legislativní a výkonné moci, což mělo dopad na její schopnost navrhnout nezávislé a nestranné kandidáty na místa soudců Nejvyššího soudu. Dotyční soudci byli navíc prezidentem Polské republiky jmenováni na základě usnesení KRS, jehož účinky byly polským Nejvyšším správním soudem k okamžiku jejich jmenování pozastavené až do posouzení zákonnosti tohoto usnesení. Soudní dvůr rovněž zdůraznil, že polský Nejvyšší správní soud nakonec shora uvedené usnesení zrušil².

Soudní dvůr porovnal zjištění a závěry Evropského soudu pro lidská práva a polského Nejvyššího správního soudu s vlastní judikaturou týkající se podmínek jmenování soudců polského Nejvyššího soudu. Z toho pak dovodil, že kombinace různých faktorů, jimiž se vyznačovalo jmenování soudců tvořících senát, který v projednávané věci položil předběžné otázky, může u jednotlivců vyvolávat legitimní pochybnosti o nezávislosti a nestrannosti těchto soudců a narušit důvěru, kterou v demokratické společnosti a právním státě musí justice u jednotlivců vzbuzovat. **Tento senát tudíž nemá postavení nezávislého a nestranného soudu předem zřízeného zákonem.**

UPOZORNĚNÍ: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce umožňuje soudům členských států, aby v rámci sporu, který projednávají, položily Soudnímu dvoru otázky týkající se výkladu práva Unie nebo platnosti aktu Unie. Soudní dvůr nerozhoduje ve sporu před vnitrostátním soudem. Vnitrostátní soud musí věc rozhodnout v souladu s rozhodnutím Soudního dvora. Toto rozhodnutí je stejně závazné pro ostatní vnitrostátní soudy, které případně budou projednávat podobný problém.

Neoficiální dokument pro potřeby sdělovacích prostředků, který nezavazuje Soudní dvůr.

[Úplné znění rozsudku, a případně jeho shrnutí](#) jsou zveřejněny na internetové stránce CURIA v den vyhlášení.

Kontaktní osoba pro tisk: Jarosław Zasada ☎ (+352) 4303 2793

Obrazový záznam z vyhlášení rozsudku je dostupný na [Europe by Satellite](#) ☎ (+32) 2 2964106.

Zůstaňte ve spojení!

¹ Rozsudek Evropského soudu pro lidská práva ze dne 8. listopadu 2021, Dolińska-Ficek a Ozimek v. Polsko ([CE:ECHR:2021:1108JUD004986819](#)).

² Rozsudek polského Nejvyššího správního soudu ze dne 21. září 2021, II GOK 10/18.